

**De Vita Et Rebus Gestis Christophori Bernardi Episcopi Et
Principis Monasteriensis Decas**

Alpen, Johann von

Coesfeldiae, 1694

32. Princeps assumit titulum Burggravij Strombergensis. Et Dynastæ
Borculoani.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68495](#)

1652.

lares, posthabito rigore, has illi conditiones obtulerunt. Retineret Decani nomen, Dignitatis ac beneficiorum preventus omnes; nec quisquam vivo subrogaretur; publicis tantum congressibus non interesset. Enim verò Mallingcrotius rejectis cum stomacho istiusmodi postulatis, iræ præceps, convitiis primū laceſſere Conciliatores tam indigna ausos obtrudere; mox insimulare Capitulares, Principem, ipsosque Purpuratos injuriarum. Ad hæc corruptos muneribus Electionis Judices, Commissarios, qui censurā Suspensionis immerentem irretiverint, partibus implicitos; se interceptis persæpè litteris haud sufficienter unquam auditum; ipsorum etiam alibi Procuratorum perfidiam causatus, omnem postea componendi viam præcidit. Sic de concordia agitatum s̄pè, toties incœptâ, toties infectâ; culpâ à Capitularibus in *Mallingcrotium*, & ab hoc in illos pari utrinque studio reiectâ.

Majoribus interea curis intendebat *Christophorus Bernardus*. Burggravios Strombergenses cum Noribericis, Magdeburgi-
cis, & Reinecciis, inter Primores Imperij titulum Romanı, quondam numeratos nemo rerum Burg-
Germanicarum peritus ignorat. Sed iis alias gravij suppressis, diviso inter debellantes territo-
ris, quamvis Stromberga ipsa, & potior bergen-
pars, Monasteriensibus attributa sit; majo-
res tamen neglecto publico jure privatæ dun-
taxat utilitati acquieverunt. *Christophorus*

F 2 Ber-

1652.

Et Dynastæ Borculoani.**33. Borculoæ situs. Primi possessores.****Possessio Monasteriensis**

Bernardus ex nuperâ pacis dicetâ doctio quid vota Principum, quid plura posset jura Burggraviorum vindicaturus, Ratisbonam abire noluit sine tituli comitatu Burghavij Strombergensis; non tam enim quam Ecclesiam suam ornaturus. Nec omnino inanem fuisse eventus docuit, cum ille postea nomine inter Imperij Principes suffragio & sessurâ publicis in Comitiis potiretur. Sed & assumpto Dynastæ Borculoensis titulo, quod haec tenus nemo fecerat, avulsa ab Imperio, patriâque Borculoam utrius rursus adjicere exinde totus admitebat. Quid autem hoc fuerit, quæve ejus origine cum à pluribus diversè nimis, neque sicut rès satis referri, tot scripti post hæc codicis testentur, haud alienum arbitror à principiis paulo latius explicare.

Borculo non mediocris in Westphalia sitio, Principatu Monasteriensi, Comitatuum Zutphaniæ & Provinciâ Transfalanâ cingitur. Hanc seculis aliquot primùm Dodingwerdij, deinde Brunckhorstij ab Episcopis Monasteriensibus beneficiariam tenuerunt. Sed Iudoco Brunckhorstio, qui postremus ejus gentis fuit, Anno supra sesquimillimum quinquagesimo tertio, sine liberis decedente, Guelphus, ex illustri Kettelerorum familiâ, eâ tempestate Monasteriensis Princeps, uti caducam possidere cœpit. Maria Hojanæ, Iudoci Vidua, solo usu fructu ad vitam permisso. Reliqua vero

Iudocis